

for antal ventende for pålydende og som udtryk for, hvor stort problemet er.

Vi vil gerne hjælpe. Vi vil gerne løse det. Vi vil gerne give de mennesker en hjælpende hånd. Det skal bare ikke være ved at bilde dem ind, at systemet ikke fungerer, det skal ikke være ved at bilde dem ind, at de bare kan tegne en forsikring, og så er alt løst. For så er alt *ikke* løst. Det, fru Pia Kjærsgaard foregøgler dem, er jo, at bare man tegner en forsikring, så er alt løst. Nej, det er det ikke. Der bliver jo ikke flere læger og sygeplejersker af, at man tegner en forsikring.

Det, vi gerne vil, er f.eks. at prioritere den ældre, medicinske patient på de medicinske afdelinger. Der burde fru Pia Kjærsgaards parti da også være interesseret i at løfte. De råber ikke så højt, de er ikke så synlige, de står ikke på en venteliste, men de har også brug for hjælp.

Vi vil skabe sammenhængende patientforløb, der er faktisk masser at gøre, og jeg synes, man burde bruge sine kræfter dér i stedet for bare at rakke alt det ned, der foregår, når nu vi ved, at personalet på de danske sygehuse knokler.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har stadig væk fire på listen, og det er fru Mimi Jakobsen, hr. Jann Sjørnsen, hr. Holger K. Nielsen og hr. Søren Søndergaard. Og derfor starter vi med fru Mimi Jakobsen efter middagspausen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Mødet er genoptaget, og vi genoptager også runden med korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Først her i anden runde er det fru Mimi Jakobsen, og derefter er det hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil glæde mig over at konstatere, at det kun er de færreste medlemmer af Tinget, man forstyrrer med denne her debat!

Ja, vi nåede til sygehusvæsenet, og man kan jo spille meget god tid med at skælde ud om beton og frit valg og alle de der forsikringsfund og slagord.

Som jeg har hørt samtlige ordførere, er alle enige om, at det offentlige sygehusvæsen er og bliver grundstammen i det hele, så kan man have større eller mindre sympati for alternative tilbud.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pernille Blach Hansen endnu en gang: Vil Socialdemokratiet være med til en diskussion om hele strukturen i det offentlige sygehusvæsen? Nogle mener region, og nogle kan mene noget andet. Det drejer sig i bund og grund om en effektivisering, om at folk, der er alvorligt syge og skal opereres for noget, der er meget svært, må flytte sig, at lokale sygehuse kan bruges til noget andet, hele den inddeling. Hvordan er mulighederne for karriere for læger og sygeplejersker, og hvad med alle dem, der løber alt, alt for stærkt?

Det er et meget mere gennemgribende problem end bare ventelisterne, uanset hvor ubehagelige ventelisterne kan være, og hvor synlige de kan være.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Vi tager også gerne en debat om, hvordan det hele hænger sammen, men vi er ikke sikre på, at løsningen er fundet med tre regioner, men det kan vi så diskutere. Men jeg ville gerne gøre opmærksom på, at mange af de processer, fru Mimi Jakobsen står heroppe og efterspørger, jo i virkeligheden sker lige i øjeblikket.

Der sker jo en samling af specialer, der sker jo det, at de mindre sygehuse får planlagte kirurgiske operationer derud, hvad enten det så er knæ eller hofter eller plastikkirurgi. Der sker jo det, at man i virkeligheden hele tiden arbejder med at udnytte ressourcerne bedre, og det mål kan vi overhovedet ikke være uenige i, for det drejer sig jo om – specielt i en situation, hvor vi overhovedet ikke har nok læger og heller ikke nok sygeplejersker – at udnytte kapaciteten og ressourcerne bedst muligt. Den debat tager vi gerne, vi er bare ikke så sikre som fru Mimi Jakobsen på, at det hele løses, hvis vi laver tre større